

The Effects of Instructional Guidelines Based on the Tpack Framework on Promoting Being a Writer in Upper Secondary Education

Teerawoot Rakklang

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

E-mail: peam21961@gmail.com

Saisunee Termsinsuk

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

E-mail: saisunee_nrru@hotmail.com

Sirinat Jongkonklang

Nakhon Ratchasima Rajabhat University

E-mail: sirinat.j@nrru.ac.th

Received	Reviewed	Revised	Accepted
19/07/2025	08/01/2026	11/01/2026	24/02/2026

Abstract

Background and Aims: In the digital era, writing has become a vital tool for communication and for expressing students' ideas, especially at the upper secondary level, a key transitional stage toward higher education and future careers. Effective instructional design for enhancing writing skills requires the integration of content knowledge (CK), pedagogical knowledge (PK), and technological knowledge (TK). The TPACK framework provides a foundation for developing instruction that aligns with the needs of 21st-century learners. This study aimed to (1) investigate the effects of instructional guidelines designed to promote student writing based on the TPACK framework and (2) compare the effectiveness of different guideline implementations.

Methodology: This research adopted a pre-experimental design. The participants were 36 Grade 11 students from Nongnguluem Phitthayakhom School in Nakhon Ratchasima Province during the 2024 academic year. They were selected through purposive sampling and organized into 12 small groups of 3 students each. Each group implemented one of the 12 instructional guidelines developed based on the TPACK framework. Research

instruments included instructional guidelines, writing assessment forms, and learning behavior observation checklists. Data were analyzed using means, standard deviations, one-way ANOVA, independent t-tests, and content analysis.

Results: (1) The implemented instructional guidelines enabled students to achieve writing proficiency levels ranging from advanced to expert. Their observed learning behaviors ranged from good to excellent. While no statistically significant differences were found among the 12 guidelines, students who used electronic technology demonstrated significantly higher learning behavior scores compared to those who did not, at the .05 level.

Conclusion: The research findings demonstrate that instructional guidelines incorporating the TPACK framework significantly contribute to the development of writing competencies among upper secondary school students. Furthermore, the integration of digital technology exerts a significant influence on students' learning behaviors, which can be applied as a conceptual framework for developing writing skills in the context of 21st century learning.

Keyword: TPACK framework; instructional guidelines; being a writer

ผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ธีรวุฒิ รักกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

อีเมล: peam21961@gmail.com

สายสุนีย์ เดิมลินสุข

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

อีเมล: saisunee_nrru@hotmail.com

สิรินาถ จงกลกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

อีเมล: sirinatt.j@nrru.ac.th

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและแสดงความคิดของผู้เรียน ในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านสู่การศึกษาขั้นสูงและอาชีพในอนาคต แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนจึงต้องผสมองค์ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) ด้านการสอน (Pedagogical Knowledge) และด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) อย่างเหมาะสม แนวคิด TPACK เป็นกรอบสำคัญที่ช่วยออกแบบ การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผล การใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK

ระเบียบวิธีการวิจัย: งานวิจัยนี้ใช้การวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียววัดผลหลังทดลอง (One-Shot Case Study Design กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองสูงพิทยาคม จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยจัดแบ่งออกเป็น 12 กลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน ในการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิด TPACK จำนวน 12 แนวทาง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แนวทางการจัดการเรียนการสอน แบบวัดงานเขียน และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การทดสอบ t-test สำหรับกลุ่มอิสระ และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย: 1) ผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนมีสมรรถนะด้านการเขียนโดยรวมอยู่ในระดับสามารถถึงเชี่ยวชาญ มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับดีถึงดีเยี่ยม เมื่อเปรียบเทียบแนวทางทั้ง 12 แนวทาง พบว่ามีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์กับกลุ่มที่ไม่ใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ พบว่ากลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีมีพฤติกรรมการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล: จากผลวิจัยแสดงให้เห็นว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด TPACK ส่งผลเชิงบวกต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการเขียนของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนในบริบท การเรียนรู้ศตวรรษที่ 21

คำสำคัญ: แนวคิด TPACK; แนวทางการจัดการเรียนการสอน; การเป็นนักเขียน

บทนำ

ในยุคดิจิทัลที่ข้อมูลข่าวสารไหลเวียนอย่างรวดเร็ว ทักษะการเขียนกลายเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด วิเคราะห์ข้อมูล และสร้างอัตลักษณ์ของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาและภาษาสูง อีกทั้งยังเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านสู่การศึกษาระดับสูงและการประกอบอาชีพในอนาคต การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนจึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนให้เป็นทั้งนักเรียนรู้และพลเมืองที่มีคุณภาพ (Ruk-Com, 2567; ขจรฤทธิ์ รักษา, 2564; McCulloch, 2024) ซึ่งการเป็นนักเขียนในบริบทของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ไม่ได้จำกัดอยู่แค่ความสามารถในเชิงวิชาการเท่านั้น หากแต่หมายรวมถึงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเลือกใช้ภาษาที่สร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสื่อสาร และการรับผิดชอบต่อเนื้อหาและผลกระทบของการเขียนในพื้นที่สาธารณะ เช่น สื่อสังคมออนไลน์และแพลตฟอร์มการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ทั้งด้านภาษา การสื่อสาร และเทคโนโลยีอย่างสอดประสานกัน (Zheng et al., 2021; พนม ค्लीฉายา, 2563; Akkaya & Aydin, 2020)

การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนสำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายจำเป็นต้องอาศัยแนวทางที่มีความยืดหยุ่น ทันสมัย และสามารถเชื่อมโยงกับโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งแนวคิด TPACK (Technological Pedagogical and Content Knowledge) ที่พัฒนาโดย Mishra และ Koehler (2006) เป็นกรอบแนวคิดที่ตอบสนองต่อความท้าทายดังกล่าว เนื่องจากเน้น

การบูรณาการองค์ความรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) ความรู้ด้านวิธีการสอน (Pedagogical Knowledge) และความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) อย่างสมดุล เพื่อออกแบบแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (Warr & Mishra, 2022; คุรุสภา, 2566) โดยการบูรณาการความรู้ทั้งสามด้านตามกรอบแนวคิด TPACK ได้แก่ องค์ความรู้ด้านเนื้อหา (CK) สำหรับการพัฒนาการเขียนควรตั้งอยู่บนฐานแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ซึ่งให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยเน้น การสื่อสารที่มีความหมายในบริบทหลากหลาย ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียน ในลักษณะที่มีจุดมุ่งหมาย สื่อสารได้อย่างชัดเจน และเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็น ได้แย่ง หรือโน้มน้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Sukavatee & Khlaisang, 2023; Bai, 2024) ด้านองค์ความรู้ด้านการสอน (PK) การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนควรยึดแนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม การคิดเชิงวิพากษ์ การลงมือปฏิบัติ และการสะท้อนผลการเรียนรู้ของตน ครูในฐานะผู้สอนจึงมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกทางการเรียนรู้ แทน การเป็นเพียงผู้ถ่ายทอดข้อมูล ความรู้เชิงสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ตรงจะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจลึกซึ้งต่อเนื้อหาการเรียน มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง (ทีศนา ขวมมณี, 2566; Thomas, 2023) และองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี (TK) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในโลกยุคดิจิทัล ควรได้รับการออกแบบให้เชื่อมโยงกับแนวคิด Connectivism ซึ่งมองว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงความรู้ที่กระจายอยู่ในเครือข่ายดิจิทัลต่าง ๆ แนวคิดนี้เน้นให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ ประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล และสร้างความรู้ใหม่จากการสังเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง อีกทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันผ่านเครือข่ายออนไลน์ การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมในกระบวนการเขียนไม่เพียงช่วยให้นักเรียนสามารถสืบค้นและจัดการข้อมูลเท่านั้น แต่ยังเป็นช่องทางสำคัญในการสื่อสาร แสดงความคิดเห็น และนำเสนอผลงานของตนต่อสาธารณะในรูปแบบที่หลากหลาย (Dziubaniuk et al., 2023; Yuono et al., 2025)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า แม้จะมีงานวิจัยจำนวนมากที่ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของแนวคิด TPACK ในการพัฒนาทักษะการเขียน และมีการเชื่อมโยงแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) และแนวคิดการเรียนรู้เชิงเครือข่าย (Connectivism) เข้ากับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอย่างเป็นระบบ แต่ยังคงขาดงานวิจัยเชิงทดลองที่ศึกษาและเปรียบเทียบแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด TPACK อย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้หลายรูปแบบ ที่ออกแบบให้สอดคล้องกับทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในบริบทการศึกษาของประเทศไทย นอกจากนี้ ยังพบว่า มีงานวิจัยเพียงส่วน

น้อยที่ตรวจสอบผลของแนวทางดังกล่าวด้วยหลักฐานเชิงสถิติ เพื่อยืนยันประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและน่าเชื่อถือ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงช่องว่างองค์ความรู้ดังกล่าว และดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด TPACK จำนวน 12 แนวทาง ซึ่งได้รับการออกแบบให้มีลักษณะการบูรณาการองค์ความรู้ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน เพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการตรวจสอบเชิงประจักษ์ว่าการจัดการเรียนการสอนตามกรอบแนวคิด TPACK ในแต่ละแนวทางให้ผลต่อสมรรถนะด้านการเขียนของผู้เรียนแตกต่างกันหรือไม่ ภายใต้กรอบการทดสอบสมมติฐานเชิงสถิติ โดยตั้งอยู่บนสมมติฐานว่างว่าแนวทางการจัดการเรียนการสอนทั้ง 12 แนวทางให้ผลต่อสมรรถนะการเขียนไม่แตกต่างกัน และสมมติฐานทางเลือกว่ามีอย่างน้อยหนึ่งแนวทางที่ส่งผลต่อการเป็นนักเขียนของผู้เรียนแตกต่างจากแนวทางอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ การวิจัยยังให้ความสำคัญกับบทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยมุ่งเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับรูปแบบที่ไม่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อทดสอบสมมติฐานว่าการบูรณาการเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อระดับการมีส่วนร่วมและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนหรือไม่ การตั้งสมมติฐานดังกล่าวช่วยให้การวิเคราะห์ผลการวิจัยสามารถอธิบายความแตกต่างของผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบและมีหลักฐานเชิงสถิติรองรับ

ผลการวิจัยที่ได้จึงมีศักยภาพในการสะท้อนประสิทธิภาพของแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด TPACK อย่างเป็นรูปธรรม และสามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับการพัฒนาแนวทางการสอนการเขียนที่สอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตลอดจนสนับสนุนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียนและความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK

2.1 เปรียบเทียบระหว่างแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด TPACK จำนวน 12 แนวทาง

2.2 เปรียบเทียบระหว่างรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และรูปแบบที่ไม่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 14,006 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองสูงเหลื่อมพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากนักเรียนที่มีระดับความสามารถด้านการเขียนใกล้เคียงกันจากการประเมินก่อนการทดลอง จากนั้นจัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน รวมจำนวน 12 กลุ่ม เพื่อใช้เป็นหน่วยดำเนินการจัดการเรียนรู้ในการทดลองแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด TPACK จำนวน 12 แนวทาง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK ประกอบด้วย การบูรณาการความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) การสอนทักษะการเขียนเพื่อแสดง ความคิดเห็น ประกอบด้วย การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนโต้แย้ง และการเขียนโน้มน้าว ตามแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ความรู้ด้าน การสอน (Pedagogical Knowledge) เทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการเขียนตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ทั้งแบบพึ่งพาครูและแบบไม่พึ่งพาครู และความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) สำหรับสนับสนุนการเรียนรู้และการสื่อสารที่ช่วยส่งเสริมการเขียนโดยประยุกต์แนวคิดเชื่อมโยง (Connectivism) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลทั้งแบบใช้อิเล็กทรอนิกส์และแบบไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK

ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะด้านการเขียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

กรอบแนวคิดในการวิจัย

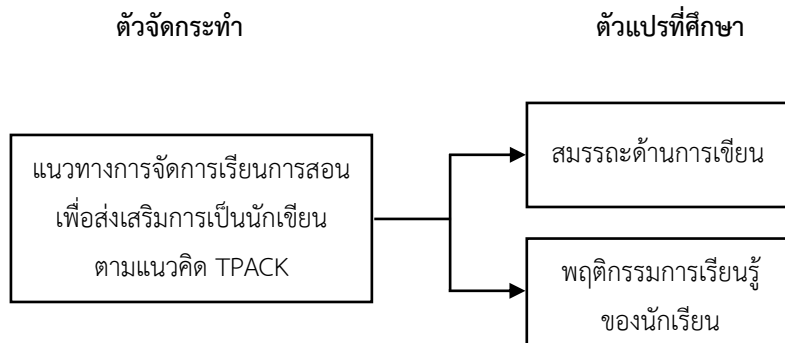
ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวทางการจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิด TPACK เพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้สอนนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ซึ่งประกอบด้วย 1) ชื่อแนวทางการจัดการเรียนการสอน 2) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 3) คำอธิบายรายหน่วย 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อการเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล โดยแต่ละองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนบูรณาการองค์ความรู้ทั้งสามด้านตามแนวคิด TPACK (Warr & Mishra, 2022) ให้สอดคล้องกับการส่งเสริมการเป็นนักเขียน ได้แก่ ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) การสอนทักษะการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น ประกอบด้วย การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนโต้แย้ง และการเขียนโน้มน้าว ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ที่มุ่งเน้นความสำคัญของการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารในสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารในชีวิตจริง (Pemberton, 2024) ความรู้ด้านการสอน (Pedagogical Knowledge) เทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการเขียนตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) ที่สอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน (สุรางค์ ไคว้ตระกูล, 2564) ทั้งแบบฟังพาดูและแบบไม่ฟังพาดู และความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) สำหรับสนับสนุนการเรียนรู้และการสื่อสารที่ช่วยส่งเสริมการเขียนโดยประยุกต์แนวคิดเชื่อมโยง (Connectivism) (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2565) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลทั้งแบบใช้อิเล็กทรอนิกส์และแบบไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้การเขียนประเภทต่าง ๆ ผ่านการใช้สื่อและวิธีการสื่อสารที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสละสลวย มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล และใช้ความคิดสร้างสรรค์นำเสนอเนื้อหา มีเจตคติที่ดีต่อการเขียน มีวินัยในการทำงาน มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ และสามารถใช้อุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเขียนในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิด TPACK เพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนทั้ง 12 แนวทาง ซึ่งพัฒนาขึ้นตามแนวคิด TPACK (Technological Pedagogical and Content Knowledge) ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองสูงเหนือพิทยาคม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน โดยพิจารณาผลการใช้จาก 1) สมรรถนะด้านการเขียนของนักเรียน การเป็น

นักเขียน เป็นสมรรถนะที่ประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะในการคิด วิเคราะห์ และสื่อสารความคิดผ่านงานเขียนอย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ โดยอาศัยองค์ความรู้ด้านภาษาและการสื่อสาร ทักษะการใช้ภาษาเขียน อย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมาย มีเจตคติที่ดีต่อการเขียน รวมถึงมีจริยธรรมในการนำเสนอเนื้อหา สามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสืบค้นข้อมูล ประมวลความคิด และพัฒนางานเขียนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทของโลกดิจิทัล ซึ่งวัดโดยใช้แบบประเมินงานเขียน (Rubric Score) ที่ครอบคลุมองค์ประกอบด้านเนื้อหา การเรียบเรียง ความสมเหตุสมผล การใช้ภาษา และรูปแบบการเขียน และ 2) พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งวัดจากแบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ในการเขียน ทั้งในรูปแบบใช้อิเล็กทรอนิกส์และไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ ผลลัพธ์ที่ได้สะท้อนถึงทักษะในการเขียนของนักเรียนทั้งในเชิงคุณภาพของงานเขียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แสดงออกระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรม นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยสถิติทั้งในระดับรายบุคคล รายกลุ่ม และเปรียบเทียบระหว่างแนวทางต่าง ๆ เพื่อสังเคราะห์ภาพรวมของประสิทธิภาพการจัด การเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเป็นนักเขียนในศตวรรษที่ 21

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) เพื่อศึกษาผล การใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 14,006 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหนองสูงเหลื่อมพิทยาคม จำนวน 36 คน ได้จากการคัดเลือกนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเขียนใกล้เคียงกัน แบ่งเป็น 12 กลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน โดยแต่ละกลุ่มได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK จำนวน 1 แนวทางต่อกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เข้มข้นและสามารถควบคุมกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Johnson, 2011)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK จำนวน 12 แนวทาง ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 1) ชื่อแนวทางการจัดการเรียนการสอน 2) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 3) คำอธิบายรายหน่วย 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อการเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล โดยแต่ละองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนบูรณาการองค์ความรู้ทั้งสามด้านตามแนวคิด TPACK ซึ่งได้สร้างและหาคุณภาพจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน โดยภาพรวม มีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (อยู่ระหว่าง 4.77 ถึง 4.91 และ S.D. อยู่ระหว่าง .16-.52) และในด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด (อยู่ระหว่าง 4.57 ถึง 4.77 และ S.D. อยู่ระหว่าง .41-.79)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดงานเขียน มีลักษณะเป็นแบบประเมิน Rubric Score ประกอบด้วย 5 ประเด็นในการประเมิน คือ 1) การนำเสนอประเด็นหลัก 2) การเรียบเรียงความคิด 3) การใช้หลักฐานและเหตุผล 4) การใช้ภาษา และ 5) รูปแบบโครงสร้าง โดยมีระดับการประเมิน 4 ระดับคือ เริ่มต้น กำลังพัฒนา สามารถ และเชี่ยวชาญ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบประเมิน Rubric Score 4 ระดับ ได้แก่ ควรปรับปรุง พอใช้ ดี และดีเยี่ยม โดยครอบคลุมพฤติกรรมการเขียนทั้งแบบใช้อิเล็กทรอนิกส์และไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ ที่หาคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน โดยภาพรวม มีความสอดคล้องเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (อยู่ระหว่าง 4.77 ถึง 4.91 และ S.D. อยู่ระหว่าง .16-.52) และในด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด (อยู่ระหว่าง 4.57 ถึง 4.77 และ S.D. อยู่ระหว่าง .41-.79)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เริ่มจากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 36 คน แบ่งเป็น 12 กลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน โดยแต่ละกลุ่มเรียนรู้โดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเป็นเวลา 3-5 ชั่วโมง แต่ละกลุ่มเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ออกแบบตามแนวทางการจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิด

TPACK โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนหรือมอบหมายกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง พร้อมสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ระหว่างกิจกรรม ในการเก็บข้อมูล นักเรียนสร้างสรรค์งานเขียนตามหัวข้อที่กำหนด ประเมินผลงานด้วยแบบวัดงานเขียน (Rubric Score) และบันทึกคะแนนรวมถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ ตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ดังนี้

4.1 การประเมินงานเขียน โดยการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) พร้อมแปลระดับคุณภาพตามเกณฑ์ 4 ระดับ ได้แก่ 17 คะแนนขึ้นไป หมายถึง เชี่ยวชาญ ระหว่าง 13-16 คะแนน หมายถึง สามารถ ระหว่าง 9-12 คะแนน หมายถึง กำลังพัฒนา และ ต่ำกว่า 9 คะแนน หมายถึง เริ่มต้น

4.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งแบบ ใช้อิเล็กทรอนิกส์และไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยและ S.D. แล้วแปลระดับตามเกณฑ์ คุณภาพ ดังนี้ ระหว่าง 3.51-4.00 หมายถึง ดีเยี่ยม ระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ดี ระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง พอใช้ ระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง ควรปรับปรุง

4.3 การเปรียบเทียบผลของแนวทางการเรียนรู้ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนงานเขียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ของทั้ง 12 แนวทาง และเปรียบเทียบผลระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีกับไม่ใช้เทคโนโลยีด้วยการทดสอบ t-test สำหรับกลุ่มอิสระ (Independent samples t-test) เพื่อวิเคราะห์ผลที่แตกต่างกัน

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK สรุปได้ดังตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะด้านการเขียนของนักเรียนจากการทดลองใช้

แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK

โดยภาพรวม

แนว ทางที่	แนวคิด TPACK	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ
1	ครูสอนการเขียนแสดงพรรณนะ (C1) โดยใช้เกมกระดาน (T1) ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (P1)	18.33	.58	เชี่ยวชาญ (Expert)
2	ครูสอนการเขียนโต้แย้ง (C2) โดยใช้ใบความรู้ (T1) ประกอบกับกิจกรรมการอภิปรายแบบไดวาท์ (P1)	16.67	2.52	สามารถ (Advanced)
3	ครูสอนการเขียนโน้มน้าว (C3) โดยใช้ใบความรู้ (T1) ประกอบกับสถานการณ์จำลอง (P1)	16.33	2.08	สามารถ (Advanced)
4	ครูสอนการเขียนแสดงพรรณนะ (C1) โดยใช้กิจกรรมThink pair share (P1) ผ่านกระดานบอร์ดออนไลน์ (T2)	19.33	.58	เชี่ยวชาญ (Expert)
5	ครูสอนการเขียนโต้แย้ง (C2) โดยใช้แผนผังเชิงโต้แย้งออนไลน์ (T2) รวมกับเทคนิค 5E (P1)	19.33	.58	เชี่ยวชาญ (Expert)
6	ครูสอนการเขียนโน้มน้าว (C3) โดยใช้สื่อในชีวิตประจำวัน (P1) ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (T2)	18.67	1.15	เชี่ยวชาญ (Expert)
7	นักเรียนเรียนรู้การเขียนแสดงพรรณนะ (C1) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านชุดกิจกรรมตามกระบวนการ GPAS 5 Steps (T1)	18.67	.58	เชี่ยวชาญ (Expert)
8	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโต้แย้ง (C2) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านชุดกิจกรรมตามเทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) (T1)	18.67	1.15	เชี่ยวชาญ (Expert)
9	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโน้มน้าว (C3) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านชุดกิจกรรมตามเทคนิคกลุ่มสืบค้น (Group Investigation) (T1)	18.00	1.00	เชี่ยวชาญ (Expert)
10	นักเรียนเรียนรู้การเขียนแสดงพรรณนะ (C1) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) (T2)	19.00	.00	เชี่ยวชาญ (Expert)
11	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโต้แย้ง (C2) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านเว็บ (Web-Based Instruction) ในห้องเรียนออนไลน์ (T2)	18.33	.58	เชี่ยวชาญ (Expert)
12	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโน้มน้าว (C3) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (T2)	18.67	.58	เชี่ยวชาญ (Expert)

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะด้านการเขียนของนักเรียนจากการทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK โดยภาพรวม มีระดับคุณภาพตั้งแต่สามารถ (Advanced) ไปถึงเชี่ยวชาญ (Expert) ($\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 18.00 ถึง 19.33 และ S.D. อยู่ระหว่าง .00-2.52) โดยแนวทางที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แนวทางที่ 4 ($\bar{X}$ =19.33, S.D.=.58)รองลงมาคือ แนวทางที่ 10 ($\bar{X}$ =19.00, S.D.=.00)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจากการทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนแบบไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวม

แนว ทาง ที่	แนวคิด TPACK	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณภาพ
1	ครูสอนการเขียนแสดงทฤษฎี (C1) โดยใช้เกมกระดาน (T1) ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (P1)	3.33	0.58	ดี
2	ครูสอนการเขียนโต้แย้ง (C2) โดยใช้ใบความรู้ (T1) ประกอบกับกิจกรรมการอภิปรายแบบไดวาที่ (P1)	3.00	1.00	ดี
3	ครูสอนการเขียนโน้มน้าว (C3) โดยใช้ใบความรู้ (T1) ประกอบกับสถานการณ์จำลอง (P1)	3.67	0.58	ดีเยี่ยม
7	นักเรียนเรียนรู้การเขียนแสดงทฤษฎี (C1) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านชุดกิจกรรมตามกระบวนการ GPAS 5 Steps (T1)	3.00	1.00	ดีเยี่ยม
8	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโต้แย้ง (C2) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านชุดกิจกรรมตามเทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) (T1)	3.67	0.58	ดีเยี่ยม
9	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโน้มน้าว (C3) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านชุดกิจกรรมตามเทคนิคกลุ่มสืบค้น (Group Investigation) (T1)	3.33	0.58	ดี

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจากการทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนแบบไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวม มีระดับคุณภาพตั้งแต่ดีไปจนถึงดี

เยี่ยม ($\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 3.00 ถึง 3.67 และ S.D. อยู่ระหว่าง .58-1.00) โดยแนวทางที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือแนวทางที่ 3 และแนวทางที่ 8 ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=.58)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจากการทดลองใช้การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนแบบใช้อิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวม

แนว ทาง ที่	แนวคิด TPACK	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณภาพ
4	ครูสอนการเขียนแสดงทรรศนะ (C1) โดยใช้กิจกรรมThink pair share (P1) ผ่านกระดานบอร์ดออนไลน์ (T2)	4.00	0.00	ดีเยี่ยม
5	ครูสอนการเขียนโต้แย้ง (C2) โดยใช้แผนผังเชิงโต้แย้งออนไลน์ (T2) รวมกับเทคนิค 5E (P1)	3.67	0.58	ดีเยี่ยม
6	ครูสอนการเขียนโน้มน้าว (C3) โดยใช้อีเมลในชีวิตประจำวัน (P1) ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (T2)	3.67	0.58	ดีเยี่ยม
10	นักเรียนเรียนรู้การเขียนแสดงทรรศนะ (C1) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) (T2)	4.00	0.00	ดีเยี่ยม
11	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโต้แย้ง (C2) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านเว็บ (Web-Based Instruction) ในห้องเรียนออนไลน์ (T2)	3.67	0.58	ดีเยี่ยม
12	นักเรียนเรียนรู้การเขียนโน้มน้าว (C3) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (T2)	3.67	0.58	ดีเยี่ยม

จากตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจาก การทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียนตามแนวคิด TPACK จำแนกตามพฤติกรรมการเรียนรู้การเขียนแบบใช้อิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวม มีระดับคุณภาพดีเยี่ยม ($\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 3.67 ถึง 4.00 และ S.D. อยู่ระหว่าง .00-.58) โดยแนวทางที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ แนวทางที่ 4 และแนวทางที่ 10 ($\bar{X} = 4.00$, S.D.=.00)

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK สรุปได้ดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการเขียนของนักเรียน จากการทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK โดยภาพรวม จำแนกตามแนวทางการจัดการเรียนการสอน

แหล่งความแปรปรวน	Df	Ss	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	11	29.33	2.67	1.96	.082
ภายในกลุ่ม	24	32.67	1.36		
รวม	35	62.00			

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการเขียนของนักเรียนจากการทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK ในภาพรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) แสดงค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม ($df = 11$, $SS = 29.33$, $MS = 2.67$) ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม ($df = 24$, $SS = 32.67$, $MS = 1.36$) และค่ารวมของความแปรปรวนทั้งหมด ($SS = 62.00$) โดยมีค่า F เท่ากับ 1.96 และค่า P เท่ากับ .082 จึงไม่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจากการทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK โดยภาพรวม จำแนกตามแนวทางการจัดการเรียนการสอน

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	11	3.56	.323	.831	.612
ภายในกลุ่ม	24	9.33	.389		
รวม	35	12.89			

จากตารางที่ 5 จากตารางผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจากการทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK ในภาพรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการวิเคราะห์แสดงค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม ($df = 11$, $SS = 3.56$, $MS = .323$) ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม ($df = 24$, $SS = 9.33$, $MS = .389$) และค่ารวมของความแปรปรวนทั้งหมด ($SS = 12.89$) โดยมีค่า F เท่ากับ .831 และค่า P เท่ากับ .612 จึงไม่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนจากการทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK ระหว่างกลุ่มแนวทางที่ไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์และกลุ่มที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์

กลุ่มแนวทาง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ (T1)	18	4	3.33	.69	2.33*	.026
ใช้อิเล็กทรอนิกส์ (T2)	18	4	3.78	.42		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จากการทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK ระหว่างกลุ่มแนวทางที่ไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์และกลุ่มที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ พบว่า กลุ่มที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ (T2) มีระดับพฤติกรรมการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ (T1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK พบว่า สมรรถนะด้านการเขียนของนักเรียนจากการทดลองใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับสามารถ (Advanced) ถึงระดับเชี่ยวชาญ (Expert) เมื่อพิจารณาในรายแนวทาง พบว่า แนวทางที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ แนวทางที่ 4 ครูจัดกิจกรรมการเขียนแสดงทรรศนะ (C1) ด้วยวิธี Think-Pair-Share (P1) ผ่านกระดานบอร์ดออนไลน์ (T2) และแนวทางที่ 5 ครูสอนการเขียนโต้แย้ง (C2) โดยใช้แผนผังเชิงโต้แย้งออนไลน์ (T2) ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ 5E (P1) ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน กลุ่มแนวทางที่ไม่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ (T1) แนวทางที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ แนวทางที่ 3 ครูสอนการเขียนโน้มน้าว (C3) โดยใช้ใบความรู้ (T1) ควบคู่กับสถานการณ์จำลอง (P1) และแนวทางที่ 8 นักเรียนเรียนรู้การเขียนโต้แย้ง (C2) ด้วยตนเอง (P2) ผ่านชุดกิจกรรมตามเทคนิคการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) (T1) และกลุ่มที่ใช้อิเล็กทรอนิกส์ (T2) แนวทางที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ แนวทางที่ 4 และแนวทางที่ 10

2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการเขียนของนักเรียนโดยรวม พบว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอนแต่ละแนวทางมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแนวทางที่มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ (T2) กับกลุ่มที่ไม่ใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ (T1) พบว่ากลุ่มที่ใช้เทคโนโลยี (T2) มีระดับพฤติกรรมการเรียนรู้สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK แสดงให้เห็นว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิด TPACK สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ ประการแรก นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางต่าง ๆ มีสมรรถนะด้านการเขียนอยู่ในระดับสามารถถึงเชี่ยวชาญ สะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจในโครงสร้างของงานเขียน การใช้ภาษาที่ชัดเจน และการเรียบเรียงความคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Mishra & Koehler (2006) ที่ชี้ให้เห็นว่า การบูรณาการความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) ด้านการสอน (Pedagogical Knowledge) และด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) อย่างสมดุลจะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อผู้เรียนได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนวทางที่ใช้กิจกรรมแบบมีปฏิสัมพันธ์ เช่น Think-Pair-Share และการใช้เทคโนโลยี เช่น กระดานบอร์ดออนไลน์ หรือแผนผังโต้แย้งออนไลน์ มีผลลัพธ์ที่โดดเด่น เนื่องจากกิจกรรมเหล่านี้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด วิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความเห็น และสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งผ่านการทำงานร่วมกันและการเรียนรู้แบบ active learning ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณา สิงห์สวัสดิ์ และคณะ (2565) ที่ได้ศึกษา TPACK ในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์: TPACK ในฟิสิกส์ และ อานนท์ มีชอง และคณะ (2565) ที่ได้ศึกษา TPACK ในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ : TPACK ในเคมีที่ยืนยันว่าเส้นทางการเรียนรู้ที่ออกแบบจาก TPACK จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจและทักษะได้อย่างยั่งยืน ในด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ นักเรียนในทุกแนวทางมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับดีถึงดีเยี่ยม ทั้งกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีและไม่ใช้เทคโนโลยี แสดงให้เห็นว่า การออกแบบกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วม เช่น การจำลองสถานการณ์ การอภิปราย การทำกิจกรรมกลุ่ม รวมถึงการเรียนรู้แบบอิสระผ่านเทคโนโลยี ล้วนสามารถสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบผลการใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK ด้วย One-way ANOVA ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างแนวทางต่าง ๆ ซึ่งสนับสนุนแนวคิดของ Koehler & Mishra (2009) ที่เสนอว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แต่ขึ้นอยู่กับ การออกแบบการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหา การสอน และเทคโนโลยี ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบท อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบ Independent Samples t-test พบว่า กลุ่มที่เรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์มีพฤติกรรมการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนว่า

เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์มีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ โดยช่วยเพิ่มแรงจูงใจ กระตุ้นความสนใจ และขยายโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์ทั้งกับเนื้อหาและผู้เรียนคนอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Connectivism ของ Siemens (2005) ที่เน้นว่าการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องอาศัยเทคโนโลยีในการสร้างเครือข่ายความรู้และการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดอยู่เพียงในห้องเรียน

โดยสรุป แนวทางที่พัฒนาขึ้นทั้ง 12 แนวทางตามกรอบแนวคิด TPACK ไม่เพียงแต่มีความเหมาะสมในเชิงวิชาการและโครงสร้างการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังมีศักยภาพในการประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และบริบททางการศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด TPACK สามารถส่งเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางการนำผลวิจัยไปประยุกต์ใช้ และแนวทางต่อยอดในเชิงวิชาการ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเป็นนักเขียน ตามแนวคิด TPACK ที่เหมาะกับสภาพบริบทของสถานศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับลักษณะของการเรียนรู้ด้านการเขียน เช่น เทคโนโลยีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง สรุปประเด็น และเชื่อมโยงความคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งช่วยส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาต่อยอดในเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในแต่ละแนวทาง เช่น โครงสร้างกิจกรรม เทคนิคการสอน หรือประเภทของเทคโนโลยีที่ใช้ เพื่อพัฒนาแนวทางการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ทั้งนี้ แม้ผลการวิเคราะห์ทางสถิติจะไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่การศึกษาค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางวิชาการสามารถนำไปสู่การปรับปรุงที่เป็นรูปธรรมได้

2.2 ควรศึกษาปัจจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น แรงจูงใจ ความพึงพอใจ และทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนรู้ในแต่ละแนวทาง เพื่อเสริมข้อมูลเชิงลึกประกอบกับข้อมูลเชิงปริมาณ และใช้ในการปรับปรุงการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ขจรฤทธิ์ รักษา. (2564). *โรงเรียนนักเขียน*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์บ้านหนังสือ.
- คุรุสภา. (2566, กันยายน). “Leading the Future of Education”. ใน สหภาพวิชาชีพครูแห่งชาติ มาเลเซีย (ประธาน), *การประชุมสมาครูอาเซียน+1 ครั้งที่ 37*. การประชุมจัดโดย สมาครูอาเซียน (ASEAN Council of Teachers Convention: ACT), โรงแรมดิ เอเวอร์ลี่ ฟูตراجายา (The Everly Putrajaya) กรุงกัวลาลัมเปอร์ สหพันธรัฐมาเลเซีย.
- ทีศนา แคมมณี. (2566). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 26). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนม คลี่ฉายา. (2563). ความผูกพัน ความเสี่ยงจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และความรอบรู้ทางดิจิทัล และการรู้เท่าทันของประชาชน. *วารสารนิเทศศาสตร์*, 38(3), น. 1-16.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2565). *การศึกษาออนไลน์ : ทฤษฎีและวิธีปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ลำปาง: คำนำ.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2564). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรอุมา สิงห์สวัสดิ์, ศิริรัตน์ ศรีสะอาด และนัตยา ปิรันธนานนท์. (2565). TPACK ในการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์: TPACK ในฟิสิกส์. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ*, 9(1), น. 316-326.
- อานนท์ มีซอง, ศิริรัตน์ ศรีสะอาด และนัตยา ปิรันธนานนท์. (2565). TPACK ในการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์: TPACK ในเคมี. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ*, 9(1), น. 197-208.
- Akkaya, N., & Aydin, K. (2020). Academics' views on the characteristics of academic writing. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 16(2), pp. 3–15.
- Bai, J. (2024). the discussion of communicative language teaching in language classrooms. *Frontiers in Sustainable Development*, 4(2), pp. 1–4.
- Dziubaniuk, O., Ivanova-Gongne, M., & Nyholm, M. (2023). Learning and teaching sustainable business in the digital era: a connectivism theory approach. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20(1), pp. 1-23.
- Koehler, M. J., & Mishra, P. (2009). What is technological pedagogical content knowledge?. *Contemporary Issues in Technology and Teacher Education*, 9(1), pp. 60-70.

- McCulloch, G. (2024). *Internet has encouraged our writing, linguist says. The Times*. Retrieved on May 5, 2024, from: <https://www.thetimes.co.uk/article/internet-has-encouraged-our-writing-linguist-says-7fg5llr7f>
- Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). Technological pedagogical content knowledge: A framework for teacher knowledge. *Teachers College Record*, 108(6), pp. 1017–1054.
- Pemberton, I. (2024). *Usage-based second language instruction*. Switzerland: Palgrave Macmillan, Cham.
- Ruk-Com. (2567). 8 คุณสมบัติที่ดีของการเป็นนักเขียนหรือ Content Writer. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2567 จาก: <https://wpthaiuser.com/8-คุณสมบัติที่ดีของการเป็นนักเขียนหรือ-content-writer/>
- Siemens, G. (2005). Connectivism: A learning theory for the digital age. *International Journal of Instructional Technology & Distance Learning*, 2, 3-10.
- Sukavatee, P., & Khlaisang, J. (2023). A survey of research into English teaching approaches and instructional media in Thailand. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 16(2), pp. 752-769.
- Thomas, S. (2023). Assessment and evaluation of learning in a constructivist paradigm. *International Journal for Multidisciplinary Research (IJFMR)*, 5(2), pp. 1-4.
- Warr, M., and Mishra, P. (2022). TPACK: The TPACK technology integration framework. In *EdTechnica: The Open Encyclopedia of Educational Technology*. EdTech Books.
- Yuono, Y. S., Huda, N., & Eka, S. T. (2025). Implementasi pembelajaran konektivisme berbasis kolaboratif melalui Canva. *Jurnal Yudistira*, 3(1), pp. 306–317.
- Zheng, B., Warschauer, M., Lin, C.-H., & Chang, C. (2021). Learning in one-to-one laptop environments: A meta-analysis and research synthesis. *Review of Educational Research*, 91(4), pp. 1–30.